

Πεντηκοστάριον

Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι
Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς
δόξα σοι. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν
λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ
ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί
ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς
μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρῶρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ'
ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν
λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ ἱεροῦ
ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί
ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς
μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρῶρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ'
ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ
ἐστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς
τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν,
διελέγχει τρανῶς, ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ,
ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον
αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι'
εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ
ἐστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς
τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν,
διελέγχει τρανῶς, ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ,

ὡς Βασιλεύς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορῳήψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταίου ---

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν

αἱμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον
καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ
προσέρχεσθαι πρὸς σέ Λόγε Θεοῦ πανάγιε,
καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε καὶ
καθαῖρον ἁμαρτίας, τῶν ὑμνούντων τὴν
ἔνδοξον καὶ θεῖαν σου Ἐγερσιν παρέχων
ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν
ἀληθῶς τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος
ισχύν, τοῖς σέ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ
ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ἀγίας
καὶ Οἰκομενικῆς Δευτέρας Συνόδου, τῆς
συγκροτηθείσης ἐν ἔτει τπα' (381), τῆς
καθελούσης τὸν Μακεδόنيον, λέγοντα μὴ
εἶναι Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον
κοχλάζοντα ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κόδρος, ὑπὸ ἵππων
συρόμενος, τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βλαδίμηρος,
ὁ βασιλεὺς καὶ θαυματουργός, ξίφει
τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος νέος Ἱερομάρτυρς Ζαχαρίας, ὁ
Προυσαεύς, ἀγχόνη τελειοῦται.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου τὴν τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτήν.

Στίχοι.

Ἐστὼς διδάσκει τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι
τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαὸν διέσωσας
ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς
ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· Ἄισωμέν σοι τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὥδῃν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις
κραταιῷ.

Ὡδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη
ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὡδὴ δ'.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς
ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν
σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει
ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ
συγκαταβάσει σου.

Ὡδὴ ε'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν.

Ὡδὴ ς'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, ἀλλ' ὥσπερ
τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ὡδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ
φλογιζομένη, ἐδροοσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ
ἐπιστασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου
δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως
δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰσμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος
ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας
φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν. (δῖς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ
Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι
τέλους φυλάττειν διαφερόντως πάντες,
σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου Πνεύματος, τὴν
παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν
ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν,
ἐνδύσας Σῶτερ συνεχρανέστησας, καὶ τῷ
Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου λύσας
πόλεμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν
ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει,
τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς

καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως
μεγαλύνωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς
ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ
πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις
καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον,
ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀλλότρινον τῶν μητέρων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων,
ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου,
καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ
Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα,
μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ίάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτὴς μου
πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα,
φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς
ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ
πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Δόξα.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτὴς
μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ
ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι,
κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου
Παρθενομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος,
Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα
κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν
δυσώπει παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ᾠδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία,
καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα,
ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω ὠκοномήθη.
Διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως
μακαρίζομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς
ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ,
εὖσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον. (δὶς)

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δεῖξαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰῶνιος, καὶ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ
ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς
δεινούς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον,
τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν
γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ
μεμαθηκώς;

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ αἰῶνιος, καὶ Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ
ἐδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαοὺς, τοὺς
δεινούς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον,
τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες· Πόθεν
γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς μὴ
μεμαθηκώς;

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους
διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν
αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς
ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ,
τὸν Παράλυτον ἡγείρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ
Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί ζητεῖτε
με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ
παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ
ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν,
ξυλίνῳ ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν,
Ἱερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν
Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ
καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος δ'.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει
τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ
μέσον τῆς ἐορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως
φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι
γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάσαι, καὶ
τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.